ב״ס״ד.

ק קטע מהרב הרצ״ה על דברי תורה

פלא שאין חנוכה [illegible] [illegible] לישראל בתורה [illegible] [illegible]. כי ישנה יש ב׳ מיני אנשים. [illegible] שבוטחים על הנפלאות כי יש מציאות טובות לישראל ויש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אשר [illegible] [illegible] שהוא [illegible] על [illegible] מראות כחו וגבורתו ומתגלה לבריות בבני [illegible] על [illegible] [illegible] [illegible].

וזה אומר שלא חנוכה [illegible] [illegible] [illegible] אשר בבני [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] גבורתו בשמיו. וזה אומר [illegible] להיות שמה יש בקדושות הישועות. [illegible] וידע אלקים וגו׳ וירא. כי מי שרואה [illegible] ונותן [illegible] לה׳ אינו [illegible] [illegible] [illegible] כי עוד [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] והאמונות של התגלות נפלאה של [illegible] למצרים. ומהו ״וידע אלקים״? ״וירא״ זה לשון התחברות [illegible] (וידע אלקים פירש״י) זה, ״וידע אלקים את עמו״ של ישראל ויתקרב לו.-

ושמן זה נגלה אנו, התגלה [illegible], על מקום לומר דבר נפלא עד מאוד. - בחנוכה: (בראשית ט״ו) ויאמר אליו וגו׳ כי אם אשר יצא ממעיך [illegible] ״ישק״ וגו׳ לתת לך את הארץ [illegible] לרשתה. ויאמר במה אדע כי אירשנה. וכי ח״ו [illegible] [illegible] [illegible] והאמונה וכי כי שלא [illegible], וכי [illegible] ניתן [illegible] בין הבתרים! [illegible] אם ח״ו לא האמין מה נעשה ומה ברית הבתרים! ומוכח מזה והאמונה: [illegible] [illegible] בגאו: אתן וגו׳ לזרעך. [illegible] [illegible] רק מאוד לא [illegible] [illegible] [illegible] אברהם ובמה ״ידע״?.. ולא שלא במה אדע, כלו׳ במה אתחבר [illegible] [illegible] [illegible]. לא נכרתה אותו ברית בין הבתרים שהוא אות התגלות יתרה בעולם [illegible] [illegible] [illegible] שזהו [illegible] להבינו

היינו בהתחברות אורגנית. ואח"כ נאמר לי לגואלים אם אין הקשב אל
אובונין ויורש הבנות לפי בהתחברות טבעית של ירושה מאב לבן אולם
לא שפרעצך היינו על צד השלשלת היוצאות ממש, ("לך"), ושלשלתו של
בבריה "ירשו" אותה בירוש. ודל.

וימאן ושלו שלשלת. לשון שלשלת, חבור בי מרב ומתחברות

בו[illegible] מיאן.

ובדרך הסיפור אומרים על השמשון ויאסר יוסף מרכבתו וגו'.
כי יוסף נשא הצדיק. ולכן נשא אותם אולם שנשא אותם עליון המעלה
גופו עד למדרגה עליונה מאוד. "ויאסר יוסף" הצדיק אוסר ומחשלים
„מרכבתו" את הגוף שלו, המורכב מד' היסודות „אל ישראל אביו"
לאביו שבשמים שנקרא גם ישראל „עליונה" שבשביל זה לקרבן עצמו.

ויעל וגו'". שהצדיק אעפ"י שהבחו שלשות את המציאות שלשלת
ממעלותי' עכ"ז אינו מטריח קודם שלובו עצמו. לכן נאמר שיוסף הי' של
בבית הסהר אעפ"י שהאורה נשפון מיוחד.

„ויוסף הי' במצרים" שלמעלה שלך במצרים הי' — יוסף. שלו
שינה את שמו ביותר שצ"פ קרא לו פרעה אומר לבו אל יוסף.

אז ישיר ויאמרו לאמר. כי בכל פסוק אנו רואים דבר בבריה
שהשירה רוח השירה והשירה של המשוררים מוכרים הי' אולם שאומרת כמו.
רוח השירה לומר דברים שלא נבראו, לדבר בדיבור. וזה ויאמרו — בבני
לאמר, לומר. (um zu sagen.)
אין מלל לשירה. ההגיון, ונוס"ח זה מצטט של ישראל.